

ת"פ 43275/01/21 - מדינת-ישראל נגד כמאל אבו ג'ומעה (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 43275-01-21 מדינת ישראל נ' אבו

ג'ומעה(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט ארז פורת

המאשימה: מדינת-ישראל

- נגד -

הנאשם:

>

כמאל אבו ג'ומעה (עציר),

גזר דין
(הנאשם 1)

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, וזאת במהלך תחילת שמיעת פרשת ראיות התביעה.

המדובר בעבירות שעניינן החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וסחר בו, כשעל פיהן, מכר לסוכן משטרתי סמוי כ-250 כדורי סם מסוג MDMA (אקסטזי) בשש הזדמנויות שונות. בנוסף, הורשע בארבע עבירות שעניינן החזקת ונשיאת נשק וסחר בו. כעולה מפרטי העבירות, הנאשם מכר לאותו סוכן משטרתי סמוי, שרכש מהנאשם את הסמים, כאמור, בארבע הזדמנויות שונות, שני אקדחים מסוג FN עם מחסניות, שני רימוני רסס וכן אקדח מסוג גלוק, עם מחסנית תואמת ו-15 כדורים.

עסקין, אפוא, במכירת סמים ונשק בכמויות משמעותיות, כשמדובר בסמים סינטטיים שהוכרו בפסיקה כ"סמים קשים", וכן כלי נשק עם מחסניות תואמות, ופעם אף עם תחמושת תואמת.

2. אין חולק כי הנאשם נטול עבר פלילי מסוג כלשהו.

3. כידוע, מדיניות הענישה בעבירות נשק, בפרט בעבירות של סחר בנשק, נמצאת במגמת החמרה בשנים האחרונות, תוך מתן בכורה לשיקולי ההרתעה על פני נסיבות אישיות של הנאשם הנדחקות לקרן זוית.

לעניין זה נפסק כי:

"החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה... משכך, חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההתרעה והאינטרס הציבורי..." (ע"פ 8045/17 **בראנסי נ' מדינת ישראל**, פס' 11 (פורסם בנבו, 16/8/2018)).

4. הערכים החברתיים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בהן הורשע הנאשם הם שלמות הגוף, חיי אדם ושלומו הציבורי ובטחונו. בנסיבות ביצוע העבירות כאן, מידת הפגיעה בערכים אלה היא ברף הגבוה, נוכח ריבוי מעשי הסחר, טיב אמצעי הלחימה שנמכרו והעובדה שמדובר הן על עסקאות בנשק מסוגים שונים והן על עסקאות בסמים קשים. הגם שהנאשם לא היה "המקור" להספקת הסמים והנשק אלא השיגם מאחרים, כעולה מעובדות כתב האישום, במעשיו היווה חוליה מרכזית בהפצת הסמים והנשק. כל אלה מגלמים פוטנציאל פגיעה רחב היקף בחיי אדם, בגופם ובבריאותם.

5. באשר למדיניות הענישה במקרים דומים: **בע"פ 8045/17 הנ"ל**, דובר על פרשה של סחר בנשק שבגינה הועמדו לדין 21 נאשמים. כתב האישום בפרשה כלל 29 אישומים, שעיקרם היה - עבירות של סחר בנשק ותחמושת; סחר בסמים; ועבירות נוספות - שהתגלו על ידי הפעלה של שוטר משטרת סמוי. אתייחס לאחד הערעורים בגין אותה פרשה, בעל נסיבות דומות למקרה שלנו. אותו מערער (שכונה נאשם 1) הורשע בביצוע שש עבירות של סחר בנשק, שש עבירות של קשירת קשר לסחר בנשק ועבירה אחת של ניסיון לסחר בנשק. המערער היה מעורב בשש עסקאות, בהן נמכרו: ארבעה תתי מקלע מסוג קרלו; נשק דמוי אם-16; ואקדח מסוג גלוק, בתמורה לסך של קרוב ל-60,000 ₪, מתוכו הועבר לידי המערער סך של 2,600 ₪. יצוין כי המערער היה בעל עבר פלילי נקי. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם הענישה ההולם עבור חמש העבירות הראשונות כנע בין 4 ועד ל-7 שנות מאסר בפועל, והמתחם עבור העסקה השישית הועמד על 18-48 חודשי מאסר בפועל. למערער צורף גם תיק בעבירות סמים, ושם קבע בית המשפט המחוזי שני מתחמים שהועמדו על 12-24 חודשי מאסר כל אחד.

לבסוף גזר בית המשפט המחוזי על המערער עונש של **8 שנות מאסר בפועל** (6 שנות מאסר בגין עבירות הנשק ושנתיים בגין עבירות הסמים). לצד עונש המאסר קבע גם ענישה נלווית. הערעור על חומרת העונש נדחה (שם, בפס' 19). יפים לענייננו דברים שקבע בית המשפט העליון באותה פרשה, בנוגע לצורך בהחמרה, במיוחד במקרים של ריבוי עבירות בנשק:

"[...] **כלי נשק הנסחרים באופן בלתי חוקי עלולים להוביל בקצה הדרך לשפיכות דמים, ותחושת הביטחון של הציבור נפגמת באופן ממשי בשל תופעות כגון אלו. חומרתן של העבירות מקבלת משנה תוקף בהתחשב בריבוי המעשים, בריבוי המעורבים, בהיקפה של התופעה הקשה שנחשפה לפנינו ובמימדים שאליה היא הגיעה, נוכח הסכנה הרבה הנשקפת מעבירות אלו ופוטנציאל הפגיעה הגלום בהן.** [...] **הגנה על שלום הציבור מחייבת החמרת עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זו. ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי**

עבירות נשק בכלל ועבירות סחר בלתי חוקי בפרט, היא החמרה בענישתם של המעורבים בהן באופן המביא לידי ביטוי את הסכנה הנשקפת מהן" (שם, בפס' 100-99).

בע"פ 2834/18 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.1.2019) דובר על מערער שהורשע בעבירות של תיווך וסחר בכלי נשק שונים ומכירת סמים לסוכן משטרתי. המערער מכר לסוכן תת מקלע מסוג קרלו, 8 רימוני הלם, שני רובים, וסם מסוג חשיש במשקל של כ-100 גרם. כן ניהל משאים ומתנים למכירת 3 כלי נשק נוספים ומטען חבלה, שלא התממשו. נוסף לכך הציע המערער לשוטר לקנות ממנו שטרות כסף מזויפים ומכר לו "דוגמה" - שטר של 200 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי ענישה שונים: ביחס לעבירת הסחר בנשק העיקרית קבע מתחם שבין 20 חודשים ועד 4 שנות מאסר; ביחס לעבירות התיווך בנשק קבע מתחם שבין 15 חודשים ועד 3 שנות מאסר; ביחס לעבירות של קשירת קשר קבע מתחם שבין 10 חודשים ועד שנתיים מאסר; וביחס לעבירות הסמים קבע מתחם שבין 8 ל-28 חודשי מאסר. המערער היה בעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של **7 שנות מאסר**, לצד עונשים נלווים. וערעורו על חומרת העונש נדחה בבית המשפט העליון.

6. בענייננו, יש ליתן את הדעת גם לכך, שכעולה מכתב האישום, הנאשם הציע לסוכן כלי נשק נוספים על אלה שמכר לו, כך למשל בפרט האישום השישי (ס"ק 11), הציע הנאשם לסוכן להשיג עבורו "אקדחים זולים יותר מהאקדח שרכש", וכך בפרט האישום השביעי, שלח לסוכן תמונות של כלי נשק נוספים שביכולתו למכרם.

7. טענת הסנגורים לפגם בהפעלת הסוכן בשל כך שהופעל שלא על פי רשימת יעדים ידועה מראש, ראויה להתייחסות זהירה בשל כך שמלוא פרשת הראיות, לרבות עדות הסוכן עצמו, לא נשמעה בפניי.

הפסיקה שהוצגה בע"פ 5686/19 רפאלוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20/6/2021) עניינה בהפעלת סוכן מדיח ומפתה. בפניי, עניין הפיתוי לא רק שאינו מעוגן בנוסח כתב האישום, אדרבא, ניכר מאופן פעולת הנאשם ופניותיו לסוכן כי הנאשם הוא שהפעיל מוטיבציה מטעמו לבצע את עסקאות הסחר השונות ואין הן פרי של שתדלנות ופיתוי מצד הסוכן. העובדה כי הסוכן יצר קשרי אמון וחברות עם הנאשם הינה תשתית הכרחית לפעולתו ואין בכך כל פסול.

אין בעובדות המוסכמות שבפניי כל אדן לטענה כי הסוכן פיתה את הנאשם בדבר מה. כידוע, על פי ההלכה הפסוקה: "על הנאשם להוכיח כי הסוכן המשטרתי שידל אותו לבצע את העבירה המיוחסת וכי אלמלא פעולת השידול, לא היה הנאשם מגיע לביצוע עבירה" (ע"פ 2681/15 בן שטרית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14/2/2016). כאמור, לא הובאה כל ראיה כזו בפניי מטעם הנאשם.

8. למעלה מהדרוש אציין כי משאין ענייננו נופל למסגרת פעילות של הדחה ופיתוי מצד הסוכן, אינני רואה דופי באופן שליחת סוכן לאיתור חשודים בפעילות עבריינית בתחום הנשק, גם ללא רשימת יעדים מוכתבת מראש. במלחמה בעבירות הנשק, השימוש בסוכני חרש הינו הכרח המציאות, ואין כל היגיון להציב מגבלה מראש על אופן הפעלת הסוכנים דווקא כלפי יעדים ידועים מראש בלבד. לצד זאת, יש להקפיד כי הסוכן יפעל על פי כללי הפסיקה ולא יפעיל לחץ או שידול על מי שמולם הוא פועל. אין בין מגבלות ידועות אלה ובין שארע כאן ולא כלום. די בעיון בעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, כדי ללמד כי לא "נדחף" לבצע את מעשי הסחר אלא ביצען מיוזמתו ומרצונו החופשי, ובסופו של יום לא פחות "משהעגל רצה לינוק, הפרה רצתה להניק".

9. בשים לב לעמדת שני הצדדים לפיה יש להשקיף על מכלול מעשי העבירה כאן "כארוע אחד" לעניין קביעת מתחם ענישה, ונוכח מדיניות הענישה כאמור, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם נע בין שמונה (8) שנות מאסר בפועל ברף התחתון ועד (12) שתיים עשרה שנים בתקרתו, זאת לצד מאסר על תנאי וקנס.

10. לא הוצגו נימוקים שיצדיקו סטייה, לקולא או לחומרא, ממתחם הענישה, בהעדר מתווה שיקומי ברור או נסיבות חומרא ייחודיות.

11. בקביעת מידת העונש בתוככי המתחם, נתתי דעתי לעברו הפלילי הנקי, לכך שכל כלי הנשק וסמים נתפסו ולא הועברו לידיים שאינן מורשות, וכן להודאת הנאשם בשלב התחלתי של ההליך ובעדויות האופי שנשמעו בעניינו. מטעמים אלה, עונשו של הנאשם ייגזר ברף התחתון של המתחם. ראיתי ליתן משקל גם לכך שכלי הנשק והסמים שנמכרו לא היו בהחזקת הנאשם טרם מכירתם וכי למעשה "תיווך" בין המחזיקים בהם לסוכן.

אחר הדברים האלה, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

(8) שמונה שנות מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל, ומניין מיום מעצרו בתיק זה - 4/1/21.

לצד עונש זה ובנוסף, אני דן את הנאשם ל-(15) חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך שלוש שנים ישוב ויעבור עבירה שעניינה נשיאה או הובלה של כלי נשק, סחר בנשק או סחר בסם מסוכן, או החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

כפן הרתעתי נוסף ובשים לב לרווח הכספי המתוחם שהופק על ידי הנאשם, ראיתי לגזור לו בנוסף קנס בסך 15,000 ₪, שישולמו עד ליום 1/9/22 או (3) שלושה חודשי מאסר נוספים תמורתו.

מוצגי הסם יושמדו וכלי הנשק יחולטו עבור מדינת ישראל.

זכות ערעור כחוק הודעה.

ניתן היום, י"ג אדר ב' תשפ"ב, 16 מרץ 2022, במעמד ב"כ המאשימה: עו"ד חאלד חכרוש; ב"כ הנאשם: עו"ד גב' תמי אולמן ועו"ד בועז קניג והנאשם באמצעות הליווי.